

Dansifrøi 25 ár

Dansifelag gevur út minningarrit

25 ára stovningardaginn helt Dansifrøi við stórum tiltaki í Norðurlandahúsinum
Mynd: Jens Kr. Vang

Í sambandi við at Dansifrøi 25. januar í ár fylti 25 ár, hevur felagið givið út eitt minningarrit. Í hesum riti verður greitt frá virkseminum øll hesi árin, og sagt

verður frá hendingum í søguni hjá felagnum. Í ritinum eru eisini nógvar myndir.

Dansifrøi var stovnað við tí endamáli at nøra og varðveita gomlu dansirnar, og

hesi 25 árin hevur felagið havt eitt fjølbroytt virksemi, sum hevur fevnt um danskvöld, veitslur, dansistevnur, dansfrálæru, útferðir og uttanlandsferðir. Samanlagt

hava fleiri enn 1200 fólk verið limir í felagnum í styttri ella longri tíðarskeið, og fleiri av teimum, sum stovnaðu felagið í 1972, eru framvegis virkin í felagnum.

Dansifrøi hevur tískil verið karmurin um eitt umfangandi frítíðarvirksemi, har hugurin at dansa hevur verið tað, sum fólk hava savnað um. Hóast limatalið hevur verið eitt sindur skiftandi, so eru í løtuni umleið 500 aktivir limir í felagnum.

Í minningarritinum, *Dansifrøi 25 ár*, sum Erhard Jacobsen hevur skrivað, verður eisini greitt frá gomlu dansunum og teirra uppruna, og í hvønn mun teir hava verið dansaðir í Føroyum. Í ritinum er eisini frágreiðing um dansfrálæru í Føroyum frá tíðini fyrri aldarskeiðið og til í dag. Minningarritið, *Dansifrøi 25 ár*, er nú at fáa í bókaðunum, og tað kostar 98 kr.

Sjónarmið

Landslagið ella kortið!

– Menningartiltøk í fólkaskúlanum - 1984-1992 eftirmett

Í orðaskiftinum um, nær vit skulu fara undir danskt í fólkaskúlanum, hevur onkur víst á tað royndarvirksemið, sum hevur verið í summun skúlum, har næmingarnir ikki eru farnir undir danskt fyrr enn í 4. flokki ístaðin fyri í 3. flokki, og sum liggur óuppgeigt í Landskúlafyrisingini.

»Landslagið ella kortið«, sum Landskúlafyrisingin gav út í 1994, er ein drúgv og dygg eftirmeting, sum ein arbeiðsbólkur settur av Landskúlafyrisingini gjørdi av teimum 33 námsfrøðiligu royndarvirkseminum og menningararbeiðinum, ið Landskúlaráðið hevði góðkent tey omanfyrir nevndu árin.

Onnur skipað royndarvirksemi og menningararbeiði vóru í skúlanum, men tey vóru ikki øll liðug, tá ið eftirmetingin var gjørd. Annars kann verða sagt, at í flestu førum hava skúlarnir eisini gjørt sína egnu eftirmeting. Tær eru eisini til skjals og tøkjar hjá áhugaðum.

Men Landskúlafyrisingin helt, at tað fór at gagna øllum fólkaskúlanum betur, um ein felags eftirmeting var gjørd. Tí varð eftirmet-

ingarbólkurin settur. Aft eftirmetingarúrslitið er til skjals í omanfyrir nevndu frágreiðing »Landslagið ella kortið«.

Av teimum 33 menningararbeiðinum, snúðu 3 seg um spurningin: annaðhvørt at hava færri tímar í danskum í 3. flokki og at brúka tímarnar til aðrar lærugreinar, ella onga undirvísing at hava í danskum fyrr enn í 4. flokki. Lesið síðurnar 22 og 23 í frágreiðingini.

Tá ið eftirmetingarbólkurin var liðugur við sitt arbeiði, skipaði Landskúlafyrisingin fyri stórum dagsfundum í Lærarakúlahøllini um menningararbeiðini, og var úrslitið av eftirmetingini lagt fram av limunum í arbeiðsbólkunum. Høvi var at skifta orð um tey einstøku menningararbeiðini. Allir skúlarnir, sum vóru við í royndunum, vóru boðin til fundin.

Tá ið eftirmetingarvirksemin var gjørdar upp endaliga, men tær hava lítlan og ongan týdning, tá ið tað ræður um spurningin, um undirvísingin í danskum skal byrja í 3. ella 4. flokki í fólkaskúlanum. Tó er spell, at tær eru ikki gjørdar upp endaliga.

Viðkomandi skúlarnir vita ikki einki um uppperðina og orsökina til, at tær ikki eru gjørdar upp endaliga. Hesar royndir benda á, at **rættsskrivingin** í danskum hevur ikki verið tarnað av tí, at næmingarnir hava havt minni danskt í triðja flokki, ella at flokkurin ikki er farin undir skipaða undirvísing í danskum fyrr enn í 4. skúlaári.

Ráðleggingarnevndar - limirnir

Tað var í 1987, fyrri 10 árum síðan, at Lesiætlanarnevnd fólkaskúlans var sett at greiða eina stóra uppgávu. Nevndin hevur latið fleiri kærkomin álit úr hondum hesi árin. Við stóði í leiðbeindari lesiætlanum frá nevndini - **almennum og yrkisligum parti** - hava allir fólkaskúlarnir okkara hvørt sína fúlkiliga undirvísingartættan at virka eftir. Nevndin var ikki liðug við sitt arbeiði, fyrr enn hon hevði skrivað álit og gjørt uppskot um nýggja fólkaskúlalóg, sum nú er latið landsstýrismanninum í undirvísingarmálum. Áður hevur nevndin verið álagt at gera uppskot um broytingar í fólkaskúlalógini frá 1979. Tá var

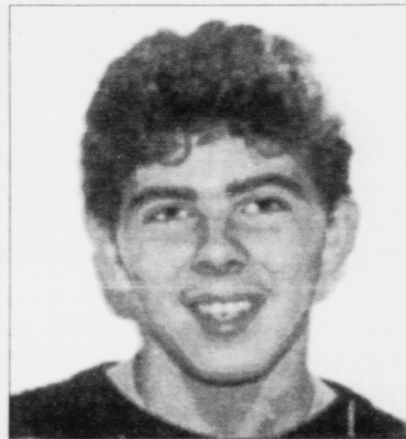
nevndin viðkað við tveimum limum. Landskúlastjórinn hevur hildið, at tað fór at tarna nevndararbeiðinum, um ov stórar útskiiftingar fóru fram í nevndini. Treyðugt so, onkur limur er farin og annar komin ístaðin.

Tá ið Lesiætlanarnevndin (Ráðleggingarnevndin) í síni tíð (í 1987) var sett, var dentur lagdur á m.a., at bæði kynini skuldu verða umboðað í nevndini. Nevndararbeiðið var ikki komið langt ávegis, tá ið tvær av kvinnunum av persónligum orsökum fóru seg undan at verða í nevndini. Fyri ta triðju, sum umboðaði Føroya Lærarafelags, kom mannfólk í Lesiætlanarnevndina/Ráðleggingarnevndina fyrri hana. Roynt var at fáa aðrar kvinnur í nevndina, men tær, sum landsskúlastjórinn heitti á, fóru seg allar undan. Tað var tikið til eftirtektar. Landskúlastjórinn hevur harumframt hildið fast um, at tey fólkini í Landskúlafyrisingini, sum høvdu fólkaskúlanum sum fyrisingarligt øki, skuldu verða uppi í at leggja karmarnar um fólkaskúlan til rættis.

Vit liva og virka í eini tíð,

Minningarorð um Kenneth á Regni Højgaard

f. 20.04.77 d. 05.01.97

Boðini vóru tung, tá tú Jóna sunnudagin ringdi og segði okkum, at Kenneth var deyður – bert 19 ára gamal.

Minnini leita aftur tey tíggu árin mær untist at kenna teg, Kenneth, og eg minnst fyrstu ferð, eg sá teg – tú spældi í grannalagnum. Hóast eg ongantíð hevði sæð teg fyrr, var eg ikki í iva um, hvørji hús tú hoyrði til, so nógv líktist tú pápa tínum – og gjørdi tað framvegis sum tú vaks til.

Pápi tín var eisini stoltur av tær og fegin um at tú hevði ætlanir um at fara sama veg sum hann og gerast skipsførari.

Mammu tína vart tú ógvuliga góður við og sá nógv upp til, og tú vart eisini hennara eynasteinur. Sjálvt sum stórir drongur vistu tú henni tín kærleika, og ongantíð fór tú út, uttan hon fekk klemm og muss.

Tú tók tær nógv av tínum smærnu systkjunum, sum ein stóribeiggi ger. Tá Børge hjá okkum og Andrias gjørdust vinmenn, fall tað tær náttúrligt eisini at taka hann til tín. Ofta tók tú teir báðar við tær at svimja, í biograf og annars ein túr í býin. Seinni, tá Jóhanna kom, gavst tú tær altíð tíð til at geva henni eitt lítið klemm á vegnum.

Tú gjørdist partur av okkara húsi, serliga tá Rúna var heima. Eg minnst títt blíða, glaða lyndi, ofta síggi eg títt glaða andlit fyri mær, sum tá plagdi at koma inn at spyrja eftir henni. Tit blivu ógvuliga góð vinfólk bæði, vóru nógv saman hvørja ferð hon var heima og ferðaðist, eitt vinalag, ið styrknaði, tá Rúna kom heim til okkara at búgva. Altíð spurdu tit eftir hvørjum øðrum, eisini tá tit vuku til og ikki sóust so javnan longur.

Ringt er at ímynda sær, at tú ikki verður at síggja í grannalagnum longur.

Saknurin verður ómetaliga stórur hjá tykkum Jóna, Hans, Andrias, Hansy og Johan. Eisini hjá tær Tolinu, sum var so ógvuliga góð við hann og hann við teg.

Má Harrin styrka tykkum í sorgini.

Elin

har tú verður gjørdur til skammar, um tú ert komin eitt sindur upp í árin. Tú verður forfjónaður og sagdur at vera lítilsverdur. Tú verður skírdur **gamalur** maður fyri at vísa á, at lítill og eingin dugur er í avriki tínum. Tað hevur ongan týdning, um tú í øllum virki tínum leggur doyn á at gera títt ítarsta fyrri at halda teg kunnigan við nútíðar undirvísingarskipanir og skúlskap. Tað tykist at vera til fánýtis at vísa á drúgvur royndir, tú hevur ongað tær øll árin í tænastuni, hóast tú hevur lagt alla orku í tænastuna. Eftir mínum tykki er skommin teirra, sum gera

gjøldur burtur úr og vilja geva øðrum varhugan av, at úrslitið má verða hafaftir, tí tað eru bara **gamlir** menn, sum hava latið **álitið** um nýggja fólkaskúlalóg úr hondum.

Eg fari at enda her og samstundis bera teimum, sum hava mannað Lesiætlanarnevndina/Ráðleggingarnevnd fólkaskúlans hesi árin, hon hevur virkað fólkaskúlanum at frama og til miklan sóma, mína mestu tøkk.

Blíðar heilsanir við ynskjunum um ein góðan fólkaskúla!

Hensar Ellingsgaard,
landsskúlastjóri